

PAPA FRANJO

Isusove kušnje

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 9. ožujka 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove prve korizmene nedjelje svake se godine donosi događaj Isusovih kušnji, kada je Duh Sveti Isusa, sišavši na njega nakon krštenja u Jordanu, nagnao Isusa da se otvoreno suoči sa Sotonom u pustinji, kroz četrdeset dana, prije nego će započeti svoje javno poslanje.

Napasnik pokušava odvratiti Isusa od Očeva nauma, odnosno od puta žrtve, ljubavi koja prinosi samu sebe kao žrtvu pomirnicu, te ga navesti da se opredijeli za lakši put uspjeha i moći. Borba između Isusa i Sotone vodi se citatima iz Svetog Pisma. Đavao, naime, da bi odvratio Isusa od puta križa, stavlja mu pred oči lažne mesijanske nade: materijalno blagostanje, označeno mogućnošću pretvaranja kamenja u kruh; spektakularnost i čudotvorstvo preko ideje da se baci s vrha jeruzalemskog hrama kako bi tako bio spašen od anđela; te na kraju brzi uspon do moći i vlasti, u zamjenu za čin klanjanja Sotoni. To su tri skupine kušnji: one su i nama dobro poznate!

Isus odlučno odbacuje sve te kušnje i potvrđuje čvrstu volju da slijedi put koji je odredio Otac, bez ikakvog kompromisa sa grijehom i logikom svijeta. Pripazite kako Isus odgovara. On ne razgovara sa Sotonom, kao što je učinila Eva u zemaljskom raj. Isus zna dobro da sa Sotonom nije moguće razgovarati, jer je ovaj veoma lukav. Zbog toga Isus, namjesto da razgovara kao što je učinila Eva, odlučuje uteći se Božjoj riječi i odgovara snagom te riječi.

Upamtimo to: u trenucima kušnji, naših kušnji, nema raspravljanja sa Sotonom, već se moramo uvijek braniti Božjom riječju! I to će nas spasiti. U svojim odgovorima Sotoni, Gospodin, koristeći Božju riječ, podsjeća nas nadasve da "ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta" (Mt 4, 4; usp. Pnz 8, 3); i to nam daje snagu, podupire nas u borbi protiv mentaliteta svijeta koji srozava čovjeka na razinu osnovnih potreba, uslijed čega gubi glad za onim što je istinito, dobro i lijepo, glad za Bogom i njegovom ljubavlju. Podsjeća nas usto da "pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!" (r. 7), jer put vjere vodi također kroz mrak, sumnju, i jača se strpljivošću i ustrajnim iščekivanjem. Isus na kraju podsjeća da "pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!" (r. 10); odnosno moramo se odvratiti od idolâ, ispraznostî i graditi svoj život na onom bitnom.

Te će Isusove riječi pronaći konkretni odgovor u njegovim djelima. Njegova potpuna vjernost naumu Očeve ljubavi dovest će ga nakon tri godine do konačnog obračuna s "knezom ovoga svijeta" (Iv 16, 11), u času muke i križa, i ondje će Isus izboriti svoju konačnu pobjedu. To je pobjeda ljubavi.

Draga braćo, korizma je povoljna prilika za sve nas da idemo putom obraćenja, iskreno se uspoređujući s ovim tekstom iz Evandelja. Obnovimo svoja krsna obećanja: odrecimo se Sotone i svih njegovih djela i zasjeda – jer on je zavodnik – da bismo mogli kročiti Božjim putovima i tako

"doći do Uskrsa u radosti Duha Svetoga" (Zborna molitva prve nedjelje došašća, godina A).